

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การเกษตรกรรมเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นของการพัฒนาทางด้านอารยธรรม เพราะสมัยเริ่มต้นที่มนุษย์ตั้งรกรากนั้น มนุษย์เริ่มต้นด้วยการทำการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ หลังจากนั้นมนุษย์จึงพัฒนาผลิตผลที่ได้จากการผลิตในส่วนที่เหลือเพื่อเป็นอาหารและเพื่อซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของร่างกาย

อาชีพเกษตรกรรม จึงเป็นอาชีพที่มีมานานเป็นจุดเริ่มต้นของอารยธรรมของมวลมนุษยชาติประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีความผูกพันกับการเกษตรกรรมมาช้านาน แม้ว่าในปัจจุบันผู้นำของประเทศต้องการนำประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศในระบบอุตสาหกรรมใหม่ก็ตาม

อย่างไรก็ตาม ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทยยังคงอาศัยอยู่ในชนบท และประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นส่วนมาก ดังนั้น การเกษตรจึงเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ในชนบทไทย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุกฉบับจะมีนโยบายและแนวทางในการพัฒนาชนบทตลอดมา เพราะประชากรในภาคเกษตรกรรมนี้เองที่เป็นผู้ผลิตอาหารซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่เพื่อเลี้ยงประชากรทั่วประเทศ นอกจากนี้ ผลผลิตที่เหลือยังมีเหลือพอที่จะส่งออกต่างประเทศเป็นสินค้าสำคัญนำเงินตราเข้าสู่ประเทศ ปีละจำนวนหลายล้านบาท

ในอดีตมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยทั้งหมดในปี พ.ศ. 2526 เป็นมูลค่าถึง 90,100 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 62 ของมูลค่าสินค้าออกทั้งหมดของไทย

(ธนาคารกรุงไทย, 2527) แต่ปัจจุบันจากสถิติเป้าหมายการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ ปี 2534 ระบุว่า สินค้าประเภทเกษตรกรรม อันได้แก่ สินค้าในหมวดกสิกรรม พืชไร่ พืชสวน ข้าว และสินค้าในหมวดประมง และปศุสัตว์ รวม 34 รายการ มียอดการส่งออกทั้งสิ้น 121,830 ล้านบาท หรือประมาณ 25% จากมูลค่าการส่งออกในปี 2533 ที่ผ่านมา (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 : สถิติเป้าหมายการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ปี 2534 แบ่งเป็น 5 หมวด

1. กสิกรรม ได้แก่ พืชไร่ พืชสวน ข้าว	รวม	21	รายการ
2. ประมงและปศุสัตว์	รวม	13	รายการ
3. อุตสาหกรรมเกษตร	รวม	38	รายการ
4. อุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ สิ่งของ อัญมณี	รวม	70	รายการ
5. แร่และเชื้อเพลิง	รวม	6	รายการ

หมวดที่	ยอดส่งออกปี 33 (ล้านบาท)	เป้าหมายส่งออกปี 34
1.	84,325.0	83,003
2.	37,505.0	40,950
3.	69,042.7	67,740
4.	307,775.0	346,895
5.	6,779.5	7,968

แม้ว่าจำนวนเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามานั้น จะมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นแต่ในทางตรงกันข้าม สัดส่วนหรือเปอร์เซ็นต์การส่งออกของสินค้าเกษตรกรรมก็มีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อเทียบกับอัตราส่วนของยอดการส่งออกทั้งหมดของประเทศ จะเห็นว่าการเกษตรของไทย

เราปัจจุบันได้ลดความสำคัญลงตามลำดับ เพราะที่ผ่านมา ประเทศเราก็ต้องการจะเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NICS) มาตลอด

ภาคการเกษตรจึงอยู่ในภาวะทาง 2 แฉ่ง คือ มุ่งเดินหน้าเข้าสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ นั่นคือ การพยายามทำให้คนในภาคเกษตรอพยพเข้ามาสู่ภาคอุตสาหกรรม แต่ความเป็นจริงคือประเทศไทยยังไม่มีอะไรมารองรับเกษตรกรที่มีอยู่จำนวนมากศาสตร์ดังที่กล่าวไว้ในเบื้องต้น ถ้าเกษตรกรจะต้องออกจากภาคเกษตรละถิ่นฐานบ้านเกิดเพื่อมุ่งหน้าเข้าสู่เมืองหลวง หรือแม้แต่การละทิ้ง ชายไร่ ชายนา ชายวัว ชายควาย เพื่อไปขายแรงงานที่ประเทศแถบตะวันออกกลาง ก็คงยังมีใช้ทางออกที่ดีแก่เกษตรกร "ดังนั้นบทบาทของการเกษตรในระยะต่าง ๆ ต่อไปจะต้องเป็นบทบาทเพื่อช่วยให้คนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งยังคงจะต้องอยู่ในภาคนี้สามารถจะอยู่ได้" (โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์, 2533 : 171)

ในการพัฒนาประเทศจึงต้องให้ความสำคัญของการพัฒนาการเกษตรเป็นอันดับต้น โดยมุ่งบูรณะสร้างเสริมขีดความสามารถของเกษตรกร ให้มีโอกาสและช่วยทางที่จะยกระดับฐานะ รายได้และชีวิตความเป็นอยู่ให้ดียิ่งขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การพัฒนาเป็นกระบวนการเพิ่มพลังในการเรียนรู้ เพิ่มขีดความสามารถของบุคคลในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาเพื่อดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่กำหนด (พจน์ บุญเรือง, 2527 : 2)

ในการพัฒนาประเทศนั้น นอกจากบทบาทในการพัฒนาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา สาธารณสุข และสาธารณสุขปโภคต่าง ๆ แล้ว สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลควรตระหนักและให้ความสำคัญคือ การให้บริการข่าวสารข้อมูล ความรู้ และความคิด ฯลฯ ไปสู่ประชาชนในชนบทหรือเกษตรกร ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานที่จะแสวงหาความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพต่าง ๆ (พจนมาลย์ สีลาอุวะ, 2532 : 1)

จากผลการประชุมทางวิชาการประจำปี 2534 ของมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือTDRI ได้วิเคราะห์และสรุปถึงระบบการศึกษากับโฉมหน้าที่เปลี่ยนแปลง

แปลงของภาคเกษตรกรรมกล่าวไว้ว่า "ปัญหาจึงมีอยู่ว่า การศึกษาที่ค่อนข้างต่ำ จะเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพภาคเกษตรในอนาคตต่อไปอีกมากน้อยเพียงใด เราทราบว่า การศึกษาโดยทั่วไปแล้วจะเพิ่มความสามารถที่จะเสาะแสวงหาข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น ช่วยชี้ถึงทางเลือกต่าง ๆ และช่วยให้สามารถประเมินผลตอบแทนและต้นทุนของกิจกรรมต่าง ๆ ได้ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่รวดเร็ว บทบาทของการศึกษาที่มีต่อการเพิ่มภาพทางการเกษตรจึงยังมีความสำคัญมากขึ้น

สิ่งสำคัญที่ต้องแยกแยะให้ชัดเจนแต่ต้นคือความแตกต่างระหว่างการศึกษา

(education) กับการเรียนในโรงเรียน (schooling) ในกรณีของชาวนาไทยการศึกษาของเขาส่วนใหญ่เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง สิ่งที่ชาวนาต้องการจึงไม่ใช่การศึกษาที่มาจากการเข้าเรียนในโรงเรียน แต่น่าจะเป็นความรอบรู้ที่ได้มาจากการศึกษาในระบบและนอกระบบ ดังนั้น สิ่งสำคัญจึงไม่ใช่จำนวนปีในโรงเรียนแต่เป็นเรื่องของวิธีการในการให้การศึกษามากกว่า

ดังนั้น ในการให้การศึกษาหรือความรู้และข่าวสารต่าง ๆ แก่เกษตรกรของเรา นั้นจึงมีความจำเป็นต้องอาศัยระบบการสื่อสารทางไกลและสื่อมวลชนนี้เองที่เป็นกลไกสำคัญของสังคม ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการที่จะพัฒนาชนบทหรือเพื่อการส่งเสริมการเกษตร จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งเป็นคนจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วภายในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

เพราะขีดจำกัดที่ว่าการสื่อสารกับเกษตรกรด้วยสื่อบุคคลทำได้ไม่สะดวก เพราะเกษตรกรอาศัยอยู่ในชนบทห่างไกลการคมนาคมเข้าถึงไม่สะดวก เจ้าหน้าที่ไม่สามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าไปเผยแพร่ได้ง่ายนัก แต่วิทยุโทรทัศน์สามารถนำเทคโนโลยีเข้าถึงได้ด้วยวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีโทรทัศน์ที่ก้าวหน้า ในอนาคตวิทยุโทรทัศน์จึงยังมีบทบาทต่อเกษตรกรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งประโยชน์ของวิทยุโทรทัศน์ต่อเกษตรกร ได้แก่ การสร้างความเข้าใจโดยภาพและเสียง สีสัน ลำดับขั้นตอน เข้าถึงประชาชนได้กว้างไกลในเวลาเดียวกัน สามารถนำเสนอได้หลายรูปแบบ รวดเร็วทันเหตุการณ์ แม้เกษตรกรส่วนใหญ่ซึ่งอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ก็สามารถทำความเข้าใจได้ (สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530 : 44)

จากจำนวนเกษตรกรที่มีการกระจายอยู่ทั่วประเทศ และระยะทางหรือถิ่นที่อยู่อาศัยของเกษตรกรไทยนั้นมักห่างไกลการคมนาคม ไปมาติดต่อไม่สะดวก โอกาสที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะนำความรู้หรือข่าวสารไปเผยแพร่ก็ยากลำบาก ประกอบกับจำนวนของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมด้านการเกษตรก็น้อยมากจนดูแลครอบคลุมเกษตรกรได้ไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่ จากสถิติที่พบคือ "การจัดส่งเจ้าหน้าที่ด้านการส่งเสริมการเกษตรระดับตำบล เพื่อให้ให้บริการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรแก่ครอบครัวเกษตรกรอย่างใกล้ชิด มีบางส่วนที่พบคือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับตำบล 1 คน ปฏิบัติงานกับครอบครัวเกษตรกรถึง 1,000 ครอบครัว" (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2522) การบริการของรัฐมีขอบเขตจำกัดในการส่งเสริม และให้ข่าวสารความรู้แก่เกษตรกรแบบเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม เนื่องจากว่ารัฐบาลขาดงบประมาณและกำลังคนในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครอบคลุม อันเนื่องจากการกระจายในการตั้งถิ่นฐานของครอบครัวเกษตรกรที่มีอยู่ทุกแห่งทั่วประเทศ จากสภาพปัญหาและข้อจำกัดดังกล่าว จึงทำให้ปัจจุบัน "วิธีการส่งเสริมการเกษตรแบบมวลชน" เข้ามามีบทบาทที่สำคัญ นั่นคือ การพยายามใช้สื่อมวลชนต่าง ๆ ในการให้บริการความรู้ ข่าวสารการเกษตรและวิทยาการการเกษตรเพื่อเผยแพร่สู่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรได้รับข่าวสารความรู้ ทราบความเคลื่อนไหวของวงการและรู้ถึงวิธีการนำเทคโนโลยีทางการเกษตรแบบง่าย ๆ มาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ให้แก่เกษตรกรสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพเดิมของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การพัฒนาการเกษตรและชนบทจึงต้องอาศัยการสื่อสาร ทำหน้าที่ในการให้ข่าวสารชักจูงใจ ให้ความรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและขยายงานพัฒนาโดยการสื่อสารทำหน้าที่เป็นกลไกทางสังคม ที่จะผลักดันให้สังคมพัฒนาไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบกับปัจจุบัน ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการพัฒนาก้าวไกลไปมากมนุษย์สามารถคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการ เพื่ออำนวยความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการสื่อสารนั้นได้มีการพัฒนาก้าวไกลยิ่งขึ้น นับตั้งแต่จุดกำเนิด "ดาวเทียม" ยิ่งทำให้โลกของการสื่อสารเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นโลกใบเล็กที่คนทุกมุมโลก สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างแทบจะไม่มีขีดจำกัดในเรื่องของเวลา สถานที่อีกต่อไป ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ พากันตื่นตัวปรับปรุง และพัฒนาศักยภาพสื่อให้มีประสิทธิภาพสูง ๆ ยิ่งขึ้นไป

ปัจจุบัน "โทรทัศน์" จึงเป็นสื่อที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ในลักษณะรูปแบบการส่งเสริมแบบมวลชนด้วยคุณสมบัติและลักษณะเด่น ดังนี้ (พรทิพย์ วรกิจโกคาทร, 2529 : 576)

1. สามารถดึงดูดความสนใจ ให้ภาพ แสงสี และเสียงเหมือนเหตุการณ์จริง ได้มากกว่าสื่อมวลชนอื่น
2. สามารถเข้าถึงประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีค่าที่สุด (prime time) คือระหว่างเวลา 19.00 - 21.00 น. ซึ่งเป็นเวลาของการเสนอข่าวประจำวัน
3. การมีภาพที่เหมือนจริง จึงทำให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจที่แจ่มชัด และยังสามารถสร้างความรู้สึกลึกและพฤติกรรมที่ต้องการเป็นอย่างดี
4. เสนอข่าวสารได้รวดเร็ว หรือแม้จะถ่ายทอดเหตุการณ์จริงในเวลาเดียวกันก็สามารถทำได้
5. สามารถพลิกแปลงการเสนอข่าวสารให้น่าสนใจ และสร้างความน่าเชื่อถือ หรือสร้างความทรงจำ หรือโน้มน้าวใจได้เป็นอย่างดี

จากผลการสำรวจระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2532 พบว่าในประเทศไทยมีโทรทัศน์จำนวน 5.9 ล้านเครื่อง โดยอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 1.2 ล้านเครื่อง เฉลี่ยแล้วทุก ๆ 2.3 คริวเรือน จะมีโทรทัศน์ 1 เครื่อง ถึงแม้ว่าในชนบทจะมีจำนวนโทรทัศน์น้อยกว่า แต่โทรทัศน์เครื่องหนึ่งก็มีชาวบ้านมาร่วมดูด้วยหลายครอบครัว แนวโน้มในอนาคตโทรทัศน์จะกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของชาวชนบท ผลจากการวิจัยของ TDRI พบว่า โทรทัศน์ได้กลายเป็นเครื่องใช้ในบ้าน ในชนบทต่าง ๆ โดยทั่วไป กลุ่มเกษตรกรได้กล่าวให้ฟังในที่ประชุมว่า เขาสามารถซื้อโทรทัศน์ได้ง่ายมาก โดยเพียงแต่วางเงินดาวน์เป็นมูลค่าไม่เกินค่าจ้างที่ได้จากการทำงานเพียง 3 วัน และจากสถิติที่สำรวจพบในทุกภาคของประเทศไทย มีจำนวนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรทัศน์มีมากกว่าร้อยละ 53 และมีผู้ที่ดูโทรทัศน์มากกว่าร้อยละ 85 ส่วนรายการที่ได้รับความนิยมคือ "รายการข่าว" ได้รับความนิยมมากกว่า "รายการมวย" หรือ "รายการบันเทิง" อื่น ๆ สำหรับสัดส่วนของรายการ

เกี่ยวกับการเกษตรที่ออกอากาศทางโทรทัศน์เมื่อ 5 ปีที่ผ่านมา มีเพียงร้อยละ 0.5 แต่ในปัจจุบันมีอัตราเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.6 ซึ่งรายการเกี่ยวกับการเกษตรของสถานีโทรทัศน์ สีกองทัพบกช่อง 7 เป็นรายการที่นิยมอย่างมาก ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากเครือข่ายสัญญาณ กว้างขวางกว่าสถานีช่องอื่น

ด้วยคุณสมบัติและลักษณะการแพร่กระจายของโทรทัศน์ ที่ครอบคลุมไปได้อย่าง กว้างขวางดังกล่าว จึงทำให้โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีความเหมาะสมอย่างหนึ่งในการให้บริการ ข่าวสารการเกษตร

การพัฒนาการเกษตรและชนบทจึงต้องอาศัยการสื่อสาร ทำหน้าที่ในการให้ข่าว สารชักจูง ให้ความรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และขยายงานพัฒนา โดย การสื่อสารทำหน้าที่เป็นกลไกทางสังคม ที่จะผลักดันให้สังคมพัฒนาไปตามเป้าหมายที่วางไว้ การสื่อสาร จึงเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานพัฒนาการเกษตรและชนบท ซึ่ง ข้อจำกัดในด้านงบประมาณ และบุคลากรของรัฐมีน้อย จึงทำให้ระบบการสื่อสารด้วยสื่อ มวลชนน่าจะเป็นตัวจักรที่สำคัญต่อไปในอนาคต

การให้บริการทางสังคมนั้นถือเป็นภารกิจขั้นพื้นฐานของระบบราชการ ซึ่งในการ ให้บริการนี้จะ เป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อบริการสาธารณะ ดังนั้นการให้บริการ ข่าวสารการเกษตร จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่รัฐบาลควรหันมาให้ความสนใจ บทบาทของ รัฐจะต้องทำให้น้ำสื่อที่มีอยู่ หรือแม้แต่การวางนโยบายในการใช้สื่อต่าง ๆ ในการถ่ายทอด ข้อมูลข่าวสารการเกษตร ทั้งนี้เพื่อขยายวงความรู้ทางการเกษตรให้กว้างขวางและทั่วถึง และมีประโยชน์ต่อเกษตรกรในชนบทให้มากที่สุด ในขณะเดียวกันสถาบันสื่อสารมวลชน และ หน่วยงานเอกชน ก็ควรที่จะ เข้ามามีบทบาทเข้ามาเสริมหรือมีส่วนร่วมในการให้บริการข่าว สารทางการเกษตร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศเช่นกัน

ดังนั้น การศึกษา การให้บริการข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์ เพื่อทราบ ถึงผลในการให้บริการ รูปแบบ การนำเสนอ กระบวนการผลิต และเนื้อหาของรายการ

ข่าวสารการเกษตร จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและสมควรแก่การศึกษาวิจัยว่า ปัจจุบันการให้บริการข่าวสารการเกษตรที่เผยแพร่สื่อโทรทัศน์ ส่งผลอะไรให้กับคนในสังคมใดบ้าง

ปัญหาคำวิจัย

1. นโยบาย แนวคิด วัตถุประสงค์ และวิธีการดำเนินการผลิตข่าวสารการเกษตรของสื่อโทรทัศน์เป็นอย่างไร
2. โครงสร้างรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนอข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์มีลักษณะอย่างไร
3. ผลของการให้บริการข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์มีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงกระบวนการผลิตข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์
2. เพื่อทราบถึงลักษณะโครงสร้างรูปแบบ เนื้อหา วิธีการนำเสนอการบริการด้านข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์
3. เพื่อทราบถึงผลของการให้บริการข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์

ข้อสันนิษฐานในการวิจัย

1. กระบวนการผลิตข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผนการผลิต การดำเนินการผลิต และการประเมินผล
2. โครงสร้างเนื้อหา รูปแบบรายการและวิธีการนำเสนอข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์มีผลจากการกำหนดนโยบายของสถานี ผู้ผลิตรายการ ผู้สนับสนุนรายการและปัจจัยอื่น ๆ
3. ผลจากการให้บริการข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์ อาจสะท้อนลักษณะกลุ่มเป้าหมายรายการ คุณค่าของเนื้อหา ภาพพจน์ของผู้สนับสนุนรายการและอื่น ๆ

คำจำกัดความและนิยามศัพท์

1. "การให้บริการ" หมายถึง การจัดกิจกรรมใด ๆ เพื่อมุ่งตอบสนองความพึงพอใจของผู้สนอง และผู้รับบริการเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความสะดวก ความรวดเร็ว ความถูกต้องและตรงความต้องการเป็นสำคัญ
2. "การให้บริการข่าวสาร" หมายถึง การผลิตและนำเสนอข่าวสารในรูปแบบและเนื้อหา ที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความถึงพอใจ หรือความต้องการของผู้ให้บริการข่าวสาร หรือผู้รับบริการข่าวสาร โดยยึดหลักนโยบายขององค์กร และบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนเป็นแนวทาง
3. "ข่าวสารการเกษตร" หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร (Information) ที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม อันได้แก่ การเพาะปลูกพืชไร่ พืชสวน ปลูกข้าว การประมง ป่าไม้และปศุสัตว์ โดยที่วิธีการนำเสนอข่าวสารการเกษตรมีรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ ข่าว สารคดี บทความ บทสัมภาษณ์ การรายงานพิเศษ ฯลฯ
4. "สื่อโทรทัศน์" หมายถึง เครื่องมือสื่อสารที่เป็นสื่อประเภทอิเล็กทรอนิกส์ ทำหน้าที่ส่งผ่าน ข่าวสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร

ประโยชน์ที่จะได้จากกรวิจัย

1. ทำให้เข้าใจกระบวนการผลิตข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์
2. ทำให้เข้าใจลักษณะเนื้อหา และรูปแบบการให้บริการข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์
3. ทำให้เข้าใจถึงผลอันเกิดจากการให้บริการข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์
4. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงลักษณะรูปแบบ และเนื้อหา การให้บริการ ข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์ให้เกิดความเหมาะสมต่อไป

5. ผลการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์แก่อนุหน่วยงานรัฐบาลเอกชน ในการวางแผน การให้บริการส่ง ข่าวสารการเกษตรโดยผ่านสื่อโทรทัศน์ต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษากการให้บริการข่าวสารการเกษตรผ่านสื่อโทรทัศน์นั้น ผู้วิจัยทำการศึกษา เฉพาะรายการข่าวสารการเกษตร ที่ปรากฏทางสื่อโทรทัศน์ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2534 แต่ไม่ได้เข้าไปศึกษาข่าวเกษตรที่อาจมีปรากฏในรายการข่าวประจำวันของสถานีแต่ละสถานี รายการข่าวสารการเกษตรที่พบ จึงเป็นรายการลักษณะเชิงสารคดีมากกว่าเป็นรายงานรูปแบบข่าวประจำวัน ซึ่งในงานวิจัยนี้ "รายการข่าวสารการเกษตร" จะหมายความเฉพาะ รายการข่าวสารการเกษตรที่เผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ทุกวันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ ดังรายละเอียด ที่จะกล่าวในระเบียบวิธีวิจัย